

ninger om en række udvalgte stoffer og stofgrupper, hvis anvendelse eventuelt vil blive reguleret.

Danmark har ikke muligheder for på egen hånd at iværksætte undersøgelser i samme omfang. Men Danmark vil som minimum være nødt til at gå nærmere ind i en vurdering af de stoffer, som af EF tages op til regulering. Fra EF's side ventes bl. a. initiativer vedrørende kræftfremkaldende stoffer, tungtmedbrydelige chlorforbindelser, visse tungmetaller og asbest.

Derudover viser erfaringen, at danske myndigheder i visse tilfælde har fundet anledning til at tage stoffer op til vurdering uden at afvente et EF-initiativ. Nogle af disse sager kan det yderligere være rimeligt eller nødvendigt for Danmark at føre videre på internationalt plan.

I miljøstyrelsen har man allerede visse erfaringer med gennemgang af kendte stoffer og stofgrupper, bl. a. PCB, vinylchlorid, DDT, kviksølv, dioxiner, fluorcarboner og stoffer i hårfarver.

Et arbejde af den art er meget tidkrævende. For det første indebærer det en omfattende litteratursøgning. Dernæst skal materialet gennemgås af miljøstyrelsens medarbejdere og af særligt sagkyndige, og endelig skal en vurdering af materialet formuleres. F. eks. har et arbejde som »Hårfarver« (miljøstyrelsen, februar 1977) kostet mellem 12 og 18 AC-mandmåneder, hvoraf ca. halvdelen blev ydet af sagkyndige uden for miljøstyrelsen, samt mellem 2 og 3 HK-mandmåneder. Rapporten omfatter 3 stofgrupper og 2 andre stoffer.

Et andet eksempel er miljøstyrelsens redegørelse vedrørende drikkevandsfluoridering (Nyt fra miljøstyrelsen 1977, nr. 9), der kostede 4 AC-mandmåneder og 1-2 HK-mandmåneder. Hvis ikke miljøstyrelsen havde været ajour med emnet, ville arbejdet have krævet betydelig mere tid.

Ressourceforbruget til arbejder af denne art varierer i øvrigt en del, afhængig af bl.a. udredningens formål, stoffets anvendelse i Danmark, og om myndighedernes viden i forvejen er ajour.

Udredninger af denne art vil fortsat påhvile det offentlige. De kan eventuelt føre til, at det pålægges producenter og importører at udføre visse laboratorieundersøgelser m. v., jfr. § 40. De kan også føre til, at en kendt stofgruppe i henhold til § 18 underkastes anmeldelsespligt.

I det omfang, det offentlige foretager undersøgelser, må man regne med, at initiativ og styring vil ligge i miljøstyrelsen, men at man må have hjælp af særligt sagkyndige, f. eks. på toksikologisk institut ved statens levnedsmiddelinstitut eller ved indkøb af sådan bistand.

Toksikologisk institut ved statens levnedsmiddelinstitut har dog ikke mulighed for at belyse kemiske stoffers virkninger direkte på mennesker f. eks. i form af sygdom. Miljøstyrelsen må derfor være i stand til selv at vurdere oplysninger herom og sikre løbende kontakt med epidemiologiske registre, sundhedsstyrelsen og arbejdsmiljøinstituttet samt medvirke ved tilrettelæggelse af befolkningsundersøgelser.

I udredningsarbejdet vil også de i § 44 nævnte sagkyndige råd blive inddraget.

Det forøgede personalebehov til disse opgaver skønnes at udgøre 4 akademiske sagsbehandlere og 2 kontorfunktionærer i miljøstyrelsen.

2.2.3. Godkendelse af kemiske stoffer og produkter i henhold til lovforslagets kapitel 7.

I medfør af bestemmelserne i kapitel 7 skal miljøstyrelsen godkende kemiske stoffer og produkter, som anvendes til et formål, der er nævnt i bilaget til loven. Bilaget omfatter i øjeblikket kun bekæmpelsesmidler. Administrationen af kapitel 7 vil derfor, indtil bilaget måtte blive udvidet, i princippet være en videreførelse af giftnævnets administration af bekæmpelsesmiddelovens bestemmelser om godkendelse.

Sekretariatsfunktionen for giftnævnet er som tidligere nævnt hidtil blevet varetaget af 1½ akademiker og 2 kontorfunktionærer, der som følge af godkendelseskompetencens overførelse fra giftnævnet til miljøstyrelsen vil indgå i miljøstyrelsens medarbejderstab. Herudover vil der imidlertid være behov for yderligere arbejdskraft, fordi lovforslaget indebærer en forøgelse af arbejdsopgaverne.

Bekæmpelsesmiddeldefinitionen vil således blive udvidet, jfr. bemærkningerne til § 33. Endvidere skal der ved godkendelsen af bekæmpelsesmidlerne for fremtiden udover hensynet til menneskers og husdyrs sundhed også tages hensyn til miljøet.

Denne kvantitative og kvalitative udvidelse af arbejdsopgaverne blev foreslået af forureningsrådet i 1971, og rådet anbefalede på daværende tidspunkt overfor regeringens forureningsudvalg, at giftnævnets sekretariat på denne baggrund blev væsentligt udvidet.

Det skønnede personalebehov til varetagelse af disse opgaver udgør 2 akademikere og 1 kontorfunktionær.

Det bemærkes, at denne udvidelse foreslås finansieret ved afgifter, som betales af fabrikanter og importører af bekæmpelsesmidlerne. Det bety-